

Carnaval descongelat

Avui toca parlar del Carnaval. Ja saben, això esbojarrat de la setmana anterior a la Quaresma. Clar que vostès, si no ultrapassen els quaranta, no guanyarien un euro en qualsevol "Un, dos, tres, ¡responda otra vez!" televisiu si els sortís la pregunta: **Què és la Quaresma?** M'hi jugaria el sou que no tinc, que a tot estirar, si sabrien contestar no es tracta del defensa lateral del **Barça**. I la resposta és absolutament natural si vostès són conseqüents amb l'esquerrà rebuig a qualsevol informació religiosa. Analfabets com són, i perdonin-me, els nascuts i les nascudes després del 1975 en matèria de cultura judeocristiana, això de la repressiva Quaresma i del llibertí Carnaval igual podria sonar-los a invent de disco enrotllada. O a les ressaques *carods-rovires* d'emascarats en el **culebrón-Eta** d'aquí t'espero, que, joiosament i sospitosa, signarien els *zorros pepe-*

ros. El Carnaval ha mort. L'autèntic catòlic-apostòlic-i-romà, ós pirinenc hivernat, està criant malves. L'altre, un espantall que es fa passar per ell, ressuscita cada any en el període de les rebaixes socials d'hivern. Com diria el pietós majordom de **George Bush jr.**, el tal **Josemari Aznar**: "Como último resto del *paganismo, bien muerto está*". El cas és que els es-

• "El Carnaval ha mort.
• Qui ressuscita cada
• any és un espantall"

querrans, siguin pansits tripartits que preconitzen el *parlant la gent s'enten (!?)*, o bé que amb el zapatero Rodríguez anirem ben calçats, o aquells que afirmen que tot són flors i violes ecologistes, plegats reviscolen la mòmia d'un Carnestoltes ultracongelat que es passeja transvestit pels carrers i places d'una ciutadania desinformada, amorfa, venuda, infantilitzada i amb ganes de clavar punyalades a les penes. Això pel que fa a la contestació laica d'una festa religiosa que, si més no, serveix per comprovar el grau d'inèrcia sacra entre republicans estúpids que, si convé, van a la rua en petit comitè i amb el fal·lus encès.

Pel que fa al terreny personal, la pura psicopatologia aplicada, si per alguna cosa ens serveix encara el Carnaval de l'Era Electrònica, és per a poder exorcitzar el dimonis individuals que ens persegueixen. Aquells que ni l'art, ni la literatura, el teatre i el cinema no han sabut conciliar. O dit així: ensenya'm com et disfresses i et diré com ets, o somnies ésser...

cional del Treball (CNT) ofereix encara noves perspectives i això és precisament el que fa *Entre la revolució i reforma*, un llibre que presenta l'altra història del sindicalisme llibertari a Catalunya i aprofundeix en el tema de la pràctica sindical durant la Segona República. Aquest volum, situat en una època de fortes lluites polítiques i reivindicacions laborals, també aborda el delicat tema de les divergències entre militants sobre l'estratègia a seguir.

Títol: Entre revolució i reforma. La CNT a Catalunya

Autora: Eulàlia Vega

Editorial: Pagès Editors

La Marçans 22-204